

[Undervisningsministeren]

afhængigheden afskaffes, og stipendier og statslån ydes alene afhængigt af ansøgers egne økonomiske forhold, aftrapningen efter egenindtægt begrænses, kort sagt – hvis jeg må citere Kingo: »Min sjæl, hvad vil du mere?«

Statens Uddannelsesstøtte har ikke foretaget egentlige beregninger over forslaget, men man mener ud fra tidligere foretagne skøn, at beslutningsforslaget i støtteåret 1985–86 i forhold til gældende lov vil betyde merudgifter til stipendier på ca. 5 mia kr. og til statslån på ca. 2 mia kr. Ordningen skal efter forslaget træde i kraft den 1. august 1985. Det kan jeg meddele er totalt uigennemførligt alene af administrative grunde.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne, at indførelsen af de rentelette statslån ikke har forbedret situationen for de studerende; de studerende tør ikke tage disse lån, og det begrundes med en påstand om, at kun 25 pct. af de studerende benytter statslånene. Det er ikke rigtigt. Sammenlignet med sidste år er der i år sket en stigning i antallet af tildelte stipendier med 2 pct., medens antallet af tildelte statslån er steget med 8 pct., således at nu 45 pct. – altså ikke 25 pct. – af de studerende, som søger stipendium, nu også søger statslån. Derimod er der sket et fald i de forkætrede statsgarantier, og det kan man vel kun hilse med glæde.

Regeringen vil ikke bestride, at det er tiltrængt med en reform af uddannelsesstøtten. Reglerne er indviklede, de er svære at administrere, og de er svære at gennemskue for de uddannelsessøgende. Vi må have et mere enkelt system, som tilskynder de unge til at gå i gang med en uddannelse så tidligt som muligt, og som tilskynder dem til at effektivisere deres studier, så vi kommer væk fra de lange studietider. Der er altså nok at tage fat på. Knud Larsen-udvalget har som et led i sin rapport nævnt disse ting om uddannelsesstøtten, og jeg kan love, at regeringen tager tråden op. Vi arbejder med det i øjeblikket og vil vende tilbage til sagen i næste folketings-samling.

Erling Olsen (S):

Ud over at henvise til, hvad mit partis ordfører sagde ved sidste samlings behandling af dette forslag, vil jeg understrege, at problemet vedrørende uddannelsesstøtten

presser sig mere og mere på både for de mennesker, der er under uddannelse, og som har svært ved at leve af og med den nuværende form for uddannelsesstøtte, og også, og måske navnlig for de mennesker, der efterhånden har fået en meget stor gæld, og for hvem den nuværende gældssaneringsordning ikke er tilstrækkelig.

Jeg tror imidlertid, vi må sige, at man må prøve at nærme sig problemerne fra helt nye vinkler, og vi arbejder ligesom regeringen med disse problemer i socialdemokratiet. Vi vil allerede i dette forår fremsætte forslag om en omlægning af Statens Uddannelsesstøtte til et nyt system, men jeg vil gerne udtrykke sympati for de tanker og de holdninger, der ligger i det forslag, som er fremsat, og understrege nødvendigheden af, at der sker noget på området.

Merete Aarup (KF):

Genfremsættelsen af SFs og VS' beslutningsforslag til en reform af Statens Uddannelsesstøtte vil det konservative folkeparti afvise, som vi har gjort det ved de tidligere behandlinger.

Studieløn fra det 16. år må vi vende os imod, idet vi ønsker at værne om forældrenes ansvar for deres egne børn, til disse er fyldt 18 år. Vi må selvfølgelig også tage afstand fra en lang række af forslagsstillerne begrundelser i bemærkningerne, f.eks. at de uddannelsessøgende bliver ringere stillet på grund af rentefaldet, fordi skattefradraget dermed bliver mindre, når man påbegynder sin afdragsordning. Forslagsstillerne mener åbenbart, at det er en forringelse, at de kommende studerende kommer til at skyldte mindre. Samtidig med at forslagsstillerne beklager, at unge uddannes til arbejdsløshed med stor studiegæld, tager de afstand fra adgangsbegrænsning på de områder, som fører til arbejdsløshed – og sådan kunne man fortsætte.

Fra konservativ side erkender vi, at de studerendes forhold trænger til at blive forbedret, og principielt går vi ligesom forslagsstillerne ind for, at økonomisk forældreafhængighed bør fjernes ved det 18. år, for dermed kan studiestøtten måske gives efter retfærdige og ensartede kriterier.

Vi ønsker en studiestøtteordning, der betyder, at det fortsat kan betale sig at opnå en